

Biblická hodina – 30.04.2026

Suspírium: „Veď tisíc rokov je v tvojich očiach ako včerajšok, čo sa pominul, ako čas nočnej stráže.“ (Ž 90,4) Amen.

Začiatočná pieseň: Žalm č. 135: „Haleluja Pánovi,..."

Modlitba: Nebeský Otče náš! Ďakujeme Ti za túto príležitosť, že môžeme stáť pred Tebou a počúvať Tvoje slovo. Ďakujeme, že si Bohom zmluvy, ktorý sa nemení a ktorý je dnes verný tomu, čo si začal s Abrahámom, Izákom a Jákobom. Pane, teraz utíš naše srdcia od hluku každodenného života. Pomôž nám, aby sme neboli len prítomní, ale aby sme skutočne prišli pred Teba. Daruj nám úprimnosť, aby sme sa vedeli pozrieť na svoj život a rozpoznať, kde sa nachádzame vo vzťahu s Tebou. Prosíme, otvor naše oči, aby sme videli, že cesta poslušnosti prináša život, pokoj a požehnanie, a aby sme pochopili aj to, že keď sa od Teba vzdalujeme, vždy to prináša nepokoj a rozpad. Ale ďakujeme Ti, že si nie proti nám, ale pre nás, a že aj cez ťažkosti nás chceš volať späť k Sebe. Formuj naše myšlienky, Pane, aby sme nielen rozumeli Slovu, ale aby premenilo naše srdce. Ukáž nám, či nesieme život, alebo skôr nesieme bremená pre seba i pre druhých. Prosíme, usporiadaj naše vzťahy: s Tebou, so sebou samými a s druhými. Nauč nás žiť tak, aby sme boli zdrojom požehnania. A prosíme, rozlám všetky jarmá v našom živote, pozdvihni nás a veď nás do slobody, ktorú si pre nás pripravil. Buď medzi nami teraz a oživ Svoje Slovo v našich srdciach. V mene Ježiša Krista, Amen.

Biblický text: Tretia kniha Mojžišova 26. kapitola: „*Vo svojej krajine si nerobte bôžikov ani vyrezávanú podobu, nestavajte posvätný stĺp, nestavajte ani tesaný kameň, aby ste sa pred nimi klaňali, lebo ja, Hospodin, som váš Boh. Zachovávajúce moje soboty a majte v úcte moju svätyniu. Ja som Hospodin. Ak sa budete správať podľa mojich ustanovení a zachovávať moje príkazy a ak ich budete aj plniť, v príhodnom čase vám zošlem dážď, zem vydá svoju úrodu a stromy na poli prinesú svoje ovocie. Mlatba sa u vás predĺži do vinobrania a oberačka hrozna potrvá do sejby. Chleba sa najete dosýta a vo svojej krajine budete bývať bezpečne. Krajine darujem pokoj. Keď budete odpočívať, nikto vás nevystraší. Škodlivú zver vyženieme z krajiny a meč cez ňu neprejde. Budete prenasledovať svojich nepriateľov tak, že podľahnú vášmu meču. Piati z vás zaženú na útek sto mužov, sto vašich bude prenasledovať desaťtisíc. Tak vaši nepriatelia podľahnú vášmu meču. Obrátim sa k vám, budete plodní, rozmnožím vás a upevním s vami zmluvu. Budete jedávať z úrody predchádzajúceho roka a starú budete musieť odpratať pred novou. Postavím si príbytok medzi vami a nezoškľivíte sa mi. Budem chodiť medzi vami, budem vaším Bohom a vy budete mojim ľudom. Ja som Hospodin, váš Boh, ktorý som vás vyviedol z Egypta, aby*

ste im už neboli otrokmi. Odvtedy, čo som polámal vaše ťažké jarmo, môžete chodiť vzpriamene. Ak ma nebudete poslúchať a nebudete plniť všetky tieto príkazy, ak zavrhnete moje ustanovenia a sprotivíte si moje právne predpisy, takže nebudete plniť všetky moje príkazy a porušíte moju zmluvu, potom vám urobím toto: Zošlem na vás hrôzu, suchoty a horúčku, čo vyčerpáva zrak a stravuje život. Márne budete siať obilie, pojedia ho vaši nepriatelia. Obrátim sa proti vám a vaši nepriatelia vás porazia; budú vás utláčať tí, čo vás nenávidia; budete utekať, aj keď vás nikto nebude prenasledovať. Ak ma ani potom nebudete poslúchať, sedemnásobne vás potrestám za vaše hriechy. Zlomím vašu vzdorovitú pýchu, takže nebo nad vami bude ako železo a vaša krajina ako bronz. Vaša sila vyjde nazmar, vaša krajina nevydá úrodu a stromy v krajine neprinesú ovocie. Ak mi aj potom budete vzdorovať a nebudete chcieť poslúchať, pridám sedemnásobný trest za vaše hriechy. Pošlem na vás divú zver, tá vás pripraví o deti, vykynoží vám príbytok, ubudne vás a vaše cesty spustnú. Ak vás však ani toto nepoučí a naďalej mi budete odporovať, aj ja vám budem odporovať a budem vás sedemnásobne trestať za vaše hriechy. Dopustím na vás meč, ktorý sa na vás vypomstí za porušenie zmluvy. Keď sa zhromaždíte do svojich miest, zošlem medzi vás mor a vydám vás do rúk nepriateľov. Pripravím vás o zásobu chleba, takže desať žien bude piecť chlieb v jednej peci a chlieb vám budú odvažovať na prídel. Budete jesť, ale nenasýtite sa. Ak ma ani potom neposlúchnete a naďalej mi budete odporovať, aj ja vám budem odporovať svojím hnevom a sedemnásobne vás potrestám za vaše hriechy. Budete jesť mäso svojich synov i svojich dcér. Spustoším vaše výšiny, zničím vaše kadidlové oltáre a vaše mŕtvoly priložím k zdochlinám vašich modiel a zošklivíte sa mi. Vaše mestá zmením na rozvaliny a spustoším vaše svätyne. Nechcem voňať vaše obety príjemnej vône. Sám spustoším krajinu tak, že sa zhrozia vaši nepriatelia, ktorí v nej bývali. Rozptýlim vás medzi národy a budem vás prenasledovať, vytasím meč, takže vaša krajina spustne a mestá budú rumoviskom. Počas spustnutia, kým vy budete v krajine svojich nepriateľov, si vaša krajina vynahradí svoje soboty. Po celý čas spustnutia bude odpočívať, pretože nemohla odpočívať počas vašich sobôt, keď ste v nej bývali. Srdcia tých, čo z vás zostanú v krajine svojich nepriateľov, prestraším tak, že ich bude prenasledovať aj suchot odvievaného lístia. Budú utekať ako pred mečom a budú padať, aj keď ich nikto nebude prenasledovať. Budú sa potkýnať jeden o druhého ako pred mečom, aj keď ich nikto nebude prenasledovať. Neobstojíte pred svojimi nepriateľmi. Zahyniete medzi národmi a krajina vašich nepriateľov vás pohltí. Tí, čo z vás zostanú, zaniknú pre svoju neprávosť v krajinách svojich nepriateľov a zaniknú aj pre neprávosti svojich otcov. Potom budú vyznávať svoju vinu, ako aj vinu svojich otcov, vierolomnosť, ktorej sa dopustili voči mne, i to, že mi odporovali. Aj ja som im odporoval a uviedol som ich do krajiny ich nepriateľov. Ich neobrezané srdce sa musí pokoriť a musia si odpykať svoju vinu. Potom uplatním svoju

zmluvu s Jákobom i zmluvu s Izákom, spomeniem si na zmluvu s Abrahámom, ako aj na krajinu. Krajina bude totiž opustená, vynahradí si svoje soboty, keďže bude spustošená a bez nich, pokiaľ si neodpykajú svoje viny, pretože zavrhlí moje právne predpisy a protivili sa mojim ustanoveniam. Aj keď budú v krajine svojich nepriateľov, nezavrhnem ich a nezošklivím si ich natoľko, žeby som ich chcel vyhubiť a zrušiť svoju zmluvu s nimi. Ja som Hospodin, váš Boh. Pripomeniem im zmluvu s ich predkami, ktorých som vyviedol z Egypta pred očami národov, aby som im bol Bohom. Ja som Hospodin.“ Toto sú ustanovenia, právne predpisy a zákony, ktoré ustanovil Hospodin medzi sebou a Izraelitmi na vrchu Sinaj prostredníctvom Mojžiša.”

Milí bratia a drahé sestry v Pánovi Ježišovi!

26. kapitola Tretej knihy Mojžišovej je jedným z vrcholov knihy zmluvy, kde Boh jasne vyhlasuje, aké následky má v ľudskom živote poslušnosť a neposlušnosť. Táto biblická stať nestojí samostatne, ale úzko nadväzuje na zmluvu, ktorú Boh uzavrel s Abrahámom, Izákom a Jákobom. Božia vernosť sa tiahne celými dejinami a to, čo vtedy prisľúbil, berie vážne aj dnes. Otázkou teda nie je, či Boh drží zmluvu, ale ako my na ňu reagujeme v každodennom živote. Zastavme sa na chvíľu a položme si otázku: žijeme vo svojom živote vedome v tejto zmluve, alebo skôr len plynieme životom? Táto kapitola nám predkladá dve reality: požehnanie poslušnosti a dôsledky neposlušnosti. Nejde o teoretické učenie, ale o skúsenosť života. Ten, kto neposlúcha, zakúša v každodennom živote hlučný a rozbitý svet života bez Boha. Ten, kto poslúcha, kráča v Božom poriadku, pokoji a v Jeho prítomnosti. Nezmenil sa Boh, ale odráža sa stav človeka v jeho živote. Požehnanie sa prejavuje veľmi prakticky. Človek je nasýtený jedlom a pitím, nie je poznačený nedostatkom. Zem aj rodina prinášajú úrodu, život je plodný. Je tu bezpečie, nie strach, a vnútorný pokoj napĺňa každodennosť. Práca sa nestáva bremenom, ale nadobúda zmysel. Zastavme sa tu: žijeme so spokojnosťou, alebo nás sprevádza neustály pocit nedostatku? V práci prežívame pokoj alebo nepokoj? Neposlušnosť naopak prináša rozpad. Nepokoj, strach, márne úsilie a vnútorná prázdnota sa stávajú realitou. Človek uteká aj vtedy, keď ho nikto neprenasleduje. Ide o stav vnútorného strachu, keď život stráca stabilitu. Dôležité je však vidieť: Boh nie je proti nám, ale pre nás — aj vtedy, keď nás napomína. Jeho cieľom nie je zničenie, ale návrat človeka k Nemu. Zastavme sa znova: bol vo tvojom živote čas, keď ťažkosť napokon priviedla bližšie k Bohu? Biblický text poukazuje aj to, že existujú dva typy života: život nesúci požehnanie a život prežívajúci prekliatie. Požehnaný človek dáva život, buduje, prináša pokoj a stáva sa zdrojom pre druhých. Človek žijúci v rozvitosti naopak ničí, šíri strach a sám trpí. To, čo v sebe nosíme, to odovzdávame ďalej. Preto je kľúčové, čo je v našom vnútri. Otázka znie: keď sa pozrieme na naše vzťahy, viac budujeme alebo ničime? Dôležitejšia otázka je: prinášame život alebo smrť? Na jednej strane je

život plný prázdnoty a náreku, na druhej život plný sviežosti a reality. Toto nie je len výsledok vonkajších okolností, ale dôsledok vzťahu s Bohom. Biblický text jasne hovorí: buď sa stavíme proti Bohu, alebo žijeme skrze Neho. Toto rozhodnutie nie je jednorazové, ale každodenné. Ľudský život sa usporadúva v troch rovinách: smerom hore k Bohu, dovnútra k sebe a navonok k druhým. Vzťah s Bohom určuje vnútorný stav a ten sa odráža vo vzťahoch s ľuďmi. Kto je požehnaný? Nie ten, kto má veľa, ale ten, kto pozná Pána. Taký človek rozumie Božiemu srdcu, dôveruje Mu a poslúcha Ho.

Božie prikázania nie sú obmedzením, ale život dávajúcim poriadkom. Boh sa predstavuje ako Ten, ktorý láme jarmo a dvíha človeka. Nechce ho zafažiť, ale oslobodiť. Tam, kde Boh pôsobí, život prirodzene plynie. Zem prináša úrodu, nebo dáva dážď a život sa rozvíja. Tam, kde je Boh prítomný, vzniká pokoj. Zamysli sa: je tvoj život skôr boj a tlak, alebo plynutie? Požehnaný človek je stabilný, nebojí sa, je štedrý a stáva sa svetlom pre druhých. Nežije pre seba, ale v službe. Záverečné posolstvo kapitoly je jasné: stav nášho života odráža stav nášho vzťahu s Bohom. Poslušnosť prináša život, pokoj a požehnanie, neposlušnosť rozpad a nepokoj. Zároveň však zostáva nádej: Boh nezanecháva svoju zmluvu a vždy existuje návrat pre tých, ktorí sa pokoria a vrátia sa k Nemu. Na záver si položme tichú otázku: nesiem v tomto období požehnanie, alebo skôr nepokoj a nedostatok? A ak som úprimný, čo to hovorí o mojom vzťahu s Bohom?

Biblický text: List apoštola Pavla Rimanom 6. kapitola 12-14.veršov: „*Nech teda nekraľuje hriech vo vašom smrteľnom tele. Neposlúchajte jeho žiadosť ani neodovzdávajte hriechu svoje údy ako nástroje nespravodlivosti, ale odovzdajte sa Bohu ako tí, ktorí boli mŕtvi a ožili, a svoje údy odovzdajte Bohu ako nástroje spravodlivosti. Lebo hriech nebude panovať nad vami, veď nie ste pod Zákonom, ale pod milosťou.*“

Milí bratia a drahé sestry v Pánovi Ježišovi!

V dnešnom biblickom úryvku apoštol Pavol veľmi jasne hovorí o vnútornom duchovnom zápase, ktorý je prítomný v živote každého veriaceho človeka. Neprináša nám teoretickú otázku, ale každodennú realitu: že v živote človeka vždy existuje nejaká vláda – a otázkou je, či je to vláda hriechu, alebo vláda Božej milosti.

Apoštol Pavol upozorňuje veriacich, aby nedovolili, aby hriech kraľoval v ich smrteľnom tele, a aby neposlúchali žiadosti tela. To znamená, že hriech nie je len abstraktný pojem, ale reálna sila, ktorá sa snaží ovplyvniť ľudské myšlienky, rozhodnutia a skutky. Hriech vždy hľadá priestor cez slabosti tela a cez žiadosti sa stáva skutkom. Žiadosť rodí hriech. Časti ľudského tela – ako ruka, noha, oko či ucho – sa môžu stať nástrojmi dobra alebo zla. V učení Ježiša Krista sa takisto objavuje radikálne varovanie, že ak niečo vedie k hriechu, treba to brať vážne a

odvrátiť sa od toho. Nejde o doslovné sebapoškodzovanie, ale o pochopenie, že voči hriechu treba robiť rozhodné kroky, aj keď sú ťažké alebo bolestivé. Apoštol Pavol obrazne hovorí, že ľudské údy môžu byť zbraňami hriechu, ale aj nástrojmi Božej spravodlivosti. Zbraň je vždy pod niečou autoritou a používa sa na určitý cieľ. Podobne aj ľudský život buď slúži cieľom hriechu, alebo naplňa Božiu vôľu. Preto je kľúčová otázka: komu sa človek odovzdá – hriechu alebo Bohu. Stredobodom tohto biblického textu je pravda, že človek nemôže zostať neutrálny. Neexistuje životný stav, v ktorom by človek nebol pod nejakou vládou. Buď ho ovláda hriech, ktorý vedie k smrti, alebo ho ovláda Božia milosť, ktorá dáva život. Vláda hriechu vždy ničí, oddeľuje od Boha a vedie k smrti. Kristova vláda však prináša život, slobodu a obnovu. Apoštol Pavol zdôrazňuje aj to, že veriaci už nežijú pod vládou zákona, ale pod vládou milosti. Zákon sám o sebe nedokáže oslobodiť od hriechu, pretože hriech len ukazuje, ale nedáva silu ho prekonať. Naopak, milosť nielen odpúšťa, ale vytvára nový život a dáva človeku schopnosť žiť inak. Človek žijúci pod milosťou už nie je pod nátlakom hriechu, ale žije v novej identite. To znamená, že sa vedome rozhoduje, že svoje údy neodovzdá hriechu, ale Bohu. Ide o neustále duchovné rozhodovanie, ktoré sa každý deň znovu a znovu potvrdzuje. Otázka dnešného slova je preto veľmi jednoduchá, ale hlboká: kto kraľuje v našom živote? Nie je otázkou, či hriech existuje, ale či mu dovolíme vládnuť. A rovnako nie je otázkou, či existuje Božia milosť, ale či pod jej vládou žijeme. Na záver je dôležité uvedomiť si, že z ničivej moci hriechu nás môže vyslobodiť iba Ježiš Kristus. Kto patrí Kristovi, žije pod novou vládou – kde posledné slovo nemá hriech, ale Božia milosť a láska.

Záverečná modlitba: Nebeský Otče náš! Ďakujeme Ti za toto Slovo, ktoré nás nielen učí, ale aj nastavuje zrkadlo pred náš život. Ďakujeme, že nám ukazuješ, že náš život nie je neutrálny, ale vždy stojí pod nejakou vládou. Pane, vyznávame pred Tebou, že sme mnohokrát dovolili hriechu, aby ovplyvňoval naše myšlienky, rozhodnutia aj skutky. Mnohokrát sme si zvolili ľahšiu cestu a nepostavili sme sa proti žiadostiam nášho tela. Ale ďakujeme Ti, že nás v tomto stave nenechávaš. Ďakujeme Ti za Tvoju milosť, ktorá nielen odpúšťa, ale dáva aj nový život. Ďakujeme, že si nás skrze Ježiša Krista vyslobodil z moci hriechu a dal nám možnosť stať sa nástrojmi spravodlivosti. Prosíme Ťa, pomôž nám robiť vedomé rozhodnutia. Daj nám silu povedať hriechu nie a povedať áno Tebe. Nauč nás odovzdať Ti celý náš život: naše myšlienky, slová aj skutky. Formuj naše srdce, aby v nás nevládla stará prirodzenosť, ale Tvoja milosť. Pomôž nám nielen tejto pravde rozumieť, ale ju aj žiť v každodennom živote. Pane, nech sme ľuďmi, ktorí nie sú nástrojmi hriechu, ale nositeľmi Tvojej lásky a pravdy v tomto svete. A prosíme, pripomínaj nám každý deň, že posledné slovo v našom živote nemá hriech, ale Tvoja milosť. V mene Ježiša Krista, Amen. Modlitba Pánova

Požehnanie: „Budem ospevovať Hospodina, lebo mi urobil dobre.“ (Ž 13,6b)
Amen.

Záverečná pieseň: Chválospev č. 281: „Skala vekov jediná...“